

Asia C-296/10

Bianca Purrucker

vastaan

Guillermo Vallés Pérez

(Amtsgericht Stuttgartin
esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa – Asetus (EY) N:o 2201/2003 – Vireilläolovaikutus – Oikeutta lapsen huoltoon koskeva pääasia ja hakemus saman lapsen huoltoa koskevien väliaikaisten toimenpiteiden määrittämiseksi

Julkisasiamies N. Jääskisen kannanotto 4.10.2010 . . . . . I - 11167

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 9.11.2010 . . . . . I - 11206

Tuomion tiivistelmä

- Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa – Asetus N:o 2201/2003 – Toimivalta lapsen huoltoa koskevissa asioissa – Vireilläolovaikutus*

(Neuvoston asetuksen N:o 2201/2003 19 artiklan 2 kohta ja 20 artikla)

2. *Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa – Asetus N:o 2201/2003 – Toimivalta lapsen huoltoa koskevissa asioissa – Vireilläolovaikutus*
(Neuvoston asetuksen N:o 2201/2003 19 artiklan 2 kohta)
3. *Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa – Asetus N:o 2201/2003 – Toimivalta lapsen huoltoa koskevissa asioissa – Vireilläolovaikutus*
(Neuvoston asetuksen N:o 2201/2003 19 artiklan 2 kohta)

1. Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun asetuksen N:o 2201/2003 19 artiklan 2 kohdan säännöksiä ei sovelleta, kun jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa on ensin vaadittu vanhempainvastuuta koskevaa ratkaisua, haetaan vain asetuksen 20 artiklassa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden määräämistä, ja toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa, joka on saman asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian, haetaan myöhemmin samojen toimenpiteiden määräämistä, oli kyse sitten väliaikaisesta tai lopullisesta määräämisestä.

perustaa toimivalta pääasiassa. Mainitun säännöksen soveltaminen ei myöskään estä asian saattamista vireille tuomioistuimessa, jolla on toimivalta pääasiassa. Asetuksen N:o 2201/2003 20 artiklan 2 kohdassa ehkäistään täysin vaara siitä, että ristiriidassa keskenään olisivat päätös, jolla määrätään asetuksen 20 artiklassa tarkoitettuja väliaikaisia toimenpiteitä, ja pääasiassa toimivaltaisen tuomioistuimen ratkaisu, koska siinä säädetään, että asetuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden soveltaminen on keskeytettävä, kun tuomioistuin, joka on toimivaltainen tutkimaan pääasian, on toteuttanut soveltuviksi katsomansa toimenpiteet.

Asetuksen N:o 2201/2003 20 artiklaa ei voida pitää säännöksenä, johon voidaan

(ks. 70, 71 ja 86 kohta sekä tuomiolauselma)

2. Siitä, että jäsenvaltion tuomioistuimesa saatetaan vireille väliaikaista oikeussuojaa koskeva menettely, joka koskee esimerkiksi oikeutta lasten huoltoon, tai että tällaisessa menettelyssä tehdään päätös, eikä tehdyn hakemuksen tai tehdyn päätöksen mistään osatekijästä ilmene, että väliaikaisesta oikeussuojasta päättävä tuomioistuin on toimivaltainen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen N:o 1347/2000 kumoamisesta annetussa asetuksessa N:o 2201/2003 tarkoitettuihin tavoin, ei välttämättä seuraa, että olisi pois suljettua, että on olemassa mahdollisesti kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan sallittu väliaikaista oikeussuojaa koskevaan hakemukseen liittyvä pääasiaa koskeva hakemus tai kanne, johon sisältyy seikkoja, jotka osoittavat, että tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, on toimivaltainen mainitussa asetuksessa tarkoitettulla tavalla.

Tällaisessa asiayhteydessä tuomioistuimen, jossa asia on myöhemmin saatettu vireille, on itse tutkittava, oliko tuomioistuimen, jossa asia ensin saatettiin vireille, tekemä päätös määrätä väliaikaisia toimenpiteitä pelkästään edellytys ratkaisulle, joka tehdään asiaan paremmin perehtyneenä ja tilanteessa, jossa ratkaisun tekeminen ei enää ole kiireellistä. Tuomioistuimen, jossa asia on myöhemmin saatettu vireille, tulisi lisäksi tutkia, muodostavatko väliaikaisia toimenpiteitä koskeva vaatimus ja myöhemmin esitetty

pääasiaa koskeva vaatimus prosessioikeudellisen kokonaisuuden.

(ks. 80 ja 86 kohta sekä tuomiolauselma)

3. Jos tuomioistuimella, jossa asia on myöhemmin saatettu vireille, ei siitä huolimatta, että se on yrittänyt hankkia selvitystä asianosaiselta, joka vetoaa vireilläolovaikutukseen, tuomioistuimelta, jossa asia on ensin saatettu vireille, sekä keskusviranomaiselta, ole käytettävissä mitään tietoja, joiden perusteella se voisi määrittää, mitä asiaa toisessa tuomioistuimessa vireille saatettu asia koskee, ja jotka osoittaisivat erityisesti tämän tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun asetuksen N:o 2201/2003 mukaisen toimivallan, ja jos erityisten olosuhteiden vuoksi lapsen etu edellyttää sellaisen ratkaisun tekemistä, joka voidaan tunnustaa muissa kuin sen tuomioistuimen sijaintijäsenvaltiossa, jossa asia on myöhemmin saatettu vireille, jälkimmäisen tuomioistuimen on odotettuaan kohtuullisen ajan vastauksia esitettyihin kysymyksiin jatkettava käsiteltäväkseen saatetun hakemuksen tai kanteen tutkimista. Tämän kohtuullisen ajan kestossa on otettava huomioon lapsen etu kyseessä olevalle riita-asialle ominaisten seikkojen perusteella.

Tässä yhteydessä on muistettava, että asetuksen N:o 2201/2003 tavoitteena on lapsen edun mukaisesti mahdollistaa se, että lasta lähin tuomioistuin, joka parhaiten tuntee hänen tilanteensa

ja kehitystasonsa, tekee tarvittavat ratkaisut.

(ks. 82, 84 ja 86 kohta sekä tuomiolauselma)